

INBLICK

Maj
2015

MEDLEMSINFORMATION FÖR FORSERUMS SOK AV ROHNNY ANDERSSON

Har du varit i Singoallagrottan?

Författaren Viktor Rydberg skrev boken om Singoalla som bodde i en grotta. Många platser fick rykte om sig att vara platsen för bokens händelser. En av dem ligger vid Storsjöns östra sida nedanför det stora stenbrottet. Klubben bjuder in till halvårs-
möte vid grottan tisdagen den 2 juni. Samling sker

vid Lillsjöstugan kl. 18.00 för vidare bilfärd eller promenad till Storsjön varifrån vi gemensamt tar oss till målet för kvällen. Ta med fikakorg för det blir ett spontant halvårsmöte med information, frågor, synpunkter m.m. Ta chansen att besöka denna för Forserum välkända plats, men i dag egentligen avspärrade plats, under säkra former. Hur ser det egentligen ut i grottan? Kom och titta!

Medlemsavgifter

Klubbens årsmöte beslöt om oförändrade medlemsavgifter för 2015. Avgiften för aktiv vuxen medlem är 250 kr. För ungdomar under 17 år är avgiften 50 kr. Resterande, d.v.s. passiva vuxna medlemmar samt ungdomar mellan 17-20 år, betalar 100 kr. För familj med minst en aktiv vuxen medlem är maximala avgiften 500 kr och för familj utan aktiv vuxen 400 kr. Med aktiv medlem menas person som klubben har betalat minst en startavgift för säsongen dessförinnan. När det gäller orientering räknas föregående år och för skidor vintersäsongen som varit tidigare under verksamhetsåret. Det kan då innebära att du får betala aktiv avgift det år du inte längre är aktiv eller inte längre tävlar för klubben men kvarstår som medlem. Du får se det som att du får betala i efterskott för en extra utgifter klubben har haft.

Inbetalningskort för årets medlemsavgifter är bifogat till denna klubbinformation. Är ni flera i samma familj (medlemmar med samma bostadsadress) så är inget belopp ifyllt som ska betalas utan det får ni fylla i själva från den specifikation som är med på blanketten. Detta för att ni kanske vill ändra något. Lägg eventuellt till eller ta bort personer, fyll i beloppet samt betala därefter in beloppet så fort som möjligt så blir kassören nöjd. Om ni lägger till någon person så ange personnummer.

Vi är ju ganska långt in på verksamhetsåret redan. Är det så att det är någon som får ett inbetalningskort men som redan har betalat t.ex. vid ansökan så bortse från denna nya uppmaning att betala.

Naturpasset

Årets Naturpass startar söndagen den 17 maj och håller på till 31 augusti. Åter blir det i form av Foto-OL d.v.s. du får en karta med 35 kontroller inringade samt ett fotoark med 35 bilder från de olika kontrollerna. Sedan gäller det att para ihop rätt bild med rätt kontroll genom att besöka platserna till fots eller cykel. Området som kontrollerna finns på är helt söder om gamla riksvägen ned till Kansjö och Tullebo. Ett deltagarpaket kostar 50 kr och säljs på Medborgarkontoret som vanligt men i år även i Forserums Järnhandel. Även vid sista tipspromenaden kan du köpa deltagarpaket. Köp paket och ta med vänner och bekanta på denna naturupplevelse!

Nya medlemmar

Sedan föregående utgåva av Inblick så har glädjande nog klubbens skara av medlemmar utökats. Följande nya medlemmar har invalts: Jennifer Hansson, Adam Fornander, Alice Åström, Daniel Stråhle, Christina Hallenborg, Magnus Hallenborg, Mats Hermansson, Ulla Hermansson samt Lisa Julsgård. Vi hälsar er välkomna och hoppas att ni finner delar i vår verksamhet som kan ge er ett bra utbyte samt en bra gemenskap. I och med dessa inval så har nu klubben 200 medlemmar. Det är många år sedan som vi var så många vilket är glädjande.

Skidskyttetävlande i större sammanhang

Flera av klubbens ungdomar som sysslar med skidskytte har under vintern gjort långa resor och deltagit i stora tävlingar. Först var det Riksfinalen för ungdomar som gick i Häverödal i slutet av februari. Trots sitt norrländska namn faktiskt ligger orten vid Norrtälje. Där deltog Fabian och Lisa Flaa samt Wilma Fridell för Skidskytte Syd. På dess hemsida skriver en av ledarna Jörgen Larsson följande.

”Det var premiär för Team Skidskytte Syd att delta i den stora ungdomstävlingen inom svensk skidskytte "Riksfinalen", uppdraget var att se och lära. Torsdagen den 19 februari startade de flesta i teamet resan upp till Häverödals Skidskyttearena för att delta i den stora ungdomstävlingen Riksfinalen med omkring 90 deltagare från hela Sverige. I dagarna tre skulle det tävlas i distans, stafett och Ski-Cross. Efter en god natts sömn i barackerna på

Hallsta IK fick vi meddelande om att träningen var inställd på grund av att vädret gjort att spåren blivit icke åkbara. Några av oss ledare åkte dit och gjorde ändå ett träningspass fast med snöskyfflar i stället för skidor. Till lunch stod det klart att vi skulle kunna genomföra kvällens distanstävling

men väldigt avkortad. Häverödal hade uppfört nya fina kulfång för oss luftgevärsskyttar från södern men tyvärr inte så många vilket skapade stora problem för oss, när de tre skjutningarna skulle genomföras.

Efter lite justeringar på sluttiderna i resultatlistan så var vi ändå nöjda och en hel del erfarenheter rikare. På grund av det varma vädret beslutades att vi skulle genomföra de två återstående tävlingarna under lörd-

gen för att inte äventyra att tävlingen på söndagen skulle ställas in. Så den tänkta SKI-Crossen bytte skepnad till en sprinttävling och genomfördes på samma banor som på distansen. Under denna tävling hade vi förberett oss och lärt av gårdagen strul på valen och skjutningarna fungerade alldeles utmärkt. Efter en god lunch och lite vila med kortspel så var det dags för våra två stafettlag att göra sig klara. Från början hade vi anmält tre lag men sjukdomar hade gjort vår trupp decimerad. Det var masstart på gårdet och snabbt iväg, det ena av våra lag växlade som femma efter första sträckan men vi fick sedan tufft med att hänga med p.g.a. av att de andra helt enkelt körde snabbare än oss. Lärdomen är att det blir till att öva mycket skejt-teknik och kondition i sommar. Skyttet fungerade mycket bra och är inget vi ska skämmas över, Emma-Lisa "Mimmi" sköt fullt på bägge tävlingarna under lördagen vilket är en riktig prestation. Många i teamet låg inte långt efter med bara en eller två bom under tävlingarna vilket är mycket bra. Söndagen slutade med kamratfest och prisutdelning vilket var häftigt. Efter en god natt sömn så styrde vi kosan söderut igen med många lärdomar i bagaget. En sak är säker. Teamet som kommer tillbaka nästa år är lite bättre och lite snabbare."

I slutet av mars var det dags för nästa långa resa. Det var till Östersund och SM i skidskytte den sista veckan i mars. Det var Wilma Fridell och Fabian Flaa som blivit uttagna för Skidskytte Syd. På filmen från resan som finns på Youtube på adressen https://youtu.be/fpK_foe0sXQ (länk finns på Skidskytte Syds hemsida) så kan man se att tågresan började i ett

snöfritt Nässjö för att sluta i en mindre snöstorm på perrongen i Östersund. Tre tävlingar genomfördes liksom i Riksfinalen. Det var sprint, distans och stafett under tre dagar. Klasser både för luftgevär och riktiga gevär fanns och alla åldersklasser från 12 till 21 år. Första dagen inleddes i strålende solsken och 20 cm ny snö som kom dagen före. I en kommentar på klubbens Facebooksida så står följande: "Vad de har kämpat! Första gången på tävlingsbanor med internationell standard.

Det är riktigt tuffa backar och båda har lyckats skjuta fullt någon gång under tävlingarna och det är mycket starkt

presterat!". Säkert en upplevelserik men tuff resa för våra två skidskytteungdomar.

Vasaloppsveckan

I likhet med föregående år så valde majoriteten av de tävlande under Vasaloppsveckan att tävla helgen före Vasaloppet. Då gick som vanligt Tjevjasan, Kortvasan, Ungdomsvasan och det var den första möjligheten att åka Öppet spår. Tyvärr kunde inte alla anmälda komma till start av diverse anledningar. Tvärt om hände också. Det innebar att personer som inte tillhör klubben och som vi inte vet vilka de är, anmälde sig och tävlade i klubbens namn.

I Tjevjasan blev Emma Mathsson bäst på ca 2 timmar och 39 minuter. Annelie Werneskog kom ca 10 minuter därefter och Martina Karlbom kämpade sig tappert i mål lite längre bak i startfältet. Far och son Runesson, Göran och Erik, tampades i Kortvasan och där Erik vann spurten med två sekunder och en totaltid likaså på omkring 2.39. Stina Mathsson genomförde Ungdomsvasan och pappa Fredrik åkte Öppet spår på 7 timmar 28 minuter.

Vasaloppet veckoslutet därefter kunde knappt genomföras p.g.a. väldigt varmt väder som förorsakade snösmältning, översvämningar m.m. Det fanns snö på hela spåret men på vissa platser så kunde man se marken genom underlaget, så vattenfyllt var det. Därtill kom en stark blåst natten före som förde in mycket skräp i spåret. Tre trogna Vasaloppsdeltagare körde loppet för

klubben. Två av dem är dessutom Vasaloppsveteraner med mer än 30 genomförda lopp. Alf Olsson var som många år tidigare snabbast på 8.12 före Arne Kempe med 8.59. Kenneth Kall kom också under 10 timmar och var i mål på 9.56.

Statistiskt var det ett lite märkligt Vasalopp när det gäller de som var ute lite längre tid. Endast 10 977 personer genomförde loppet. Det var den lägsta siffran sedan 2001. Samtidigt åkte t.ex. Kenneth Kall mer än 30 minuter snabbare i år än 2014 men kom ca 1500 placeringar längre ned. Av detta kan man nog dra slutsatsen att många bröt tidigt för det kändes omöjligt att klara av det. Spåren höll dock mycket bättre än förväntat så fler kunde köra på utan problem med valla e.dyl.

Elljusspåret historia

Vårt elljusspår står inför en större renovering de kommande åren då nuvarande armaturer måste bytas ut då inga glödlampor, typ kvicksilver som vi har, får tillverkas längre. Då har frågor om hur spåret kom till m.m. ställts. Därför tänker jag ge en liten tillbakablick över dess tillkomst.

Vår klubb bildades år 1965. Då hade vi ingen egen klubblokal så möten m.m. fick hållas hemma hos styrelse- och sektonsmedlemmar. Vi började visserligen samtidigt med att bygga ett eget klubbhus uppe i Runseryd men det blev aldrig helt färdigt och användbart. Byggnaden var till slut isolerad och beklädd in- och utvändigt. Det var dock problem med att få fram vatten, el och en tillfartsväg till stugan. Projektet utvecklades genom att byggnaden revs och våra blickar riktades mot Lottastugan som sedermera blev Lillsjöstugan efter omfattande renovering.

Redan under dessa år med en nystartad klubb, pågående klubbstugeprojekt, uppstart av ritandet av vår första OL-karta helt utförd av klubbmedlemmar och ca 40 medlemmar, så väcktes förslaget om att få till ett elljusspår i Forserum. Forserum var då en egen kommun men just på väg att gå upp i Nässjö kommun. Det var Gösta Svensson i Måletorp som på årsmötet 1967 väckte frågan om ett elljusspår i Forserum. Som så många gånger förr resulterade det i att den som väcker frågan får till uppgift att undersöka och besvara den. Det gällde att undersöka möjligheten hos kommun och markägare. Var det skulle förläggas framgår inte av gamla protokoll och själv minns jag inte. Det var inte i Runseryd i vart fall utan troligen mera i terrängen mellan Trollevi, samhället och Storsjön. På årsmötet därefter rapporterade Gösta svårigheter med att få tillåtelse av berörda markägare.

Under de sista åren i Forserums kommun fanns djärva planer på en stugby söder om Storsjön och med bl.a. en backe för utförsäkning från berget öster om Lillsjön (hur det nu skulle ha gått till). Från kommunen fick vi därför förslag att förlägga elljusspåret i samma område. I ett svar år 1970 svarade vi att det inte var någon passande placering p.g.a. kupering m.m. Vi stakade ut vårt förslag i terrängen där vi ville ha det och skrev till kommunen en begäran om hjälp att lösa behovet. Inte så mycket hände, så i december skrev vi ett nytt brev men nu till Nässjö kommun om behovet av ett elljusspår i samhället. Inte så mycket hände under 1971 mer än att skrivelsen cirkulerade runt i kommunen. I slutet av året tog vi kontakt med

pressen d.v.s. Thimon på Smålands-Dagblad som skrev en artikel i tidningen om de svårigheter som vi hade med vårt projekt. Gösta Svensson avgick som kontaktperson för elljusspåret 1972 då han tyckte frågan vara omöjlig att lösa. Ett nytt förslag till dragningsstakades ut under samma år öster om Trollevi på Snuggarps och Runseryds marker. Idén om stugbyn och skidbacken levde fortfarande kvar. En märklig lösning skrevs ihop om att klubben skulle engagera sig i backen och betala en del av anläggningskostnaden så skulle elljusspårsfrågan enklare lösas. Det blev inget av detta när projektet dog under 1973. Året efter tog Forserums Föreningsråd upp frågan med politiker för att föra frågan framåt. Ingemar Hjort drev sitt projekt med vandringleder m.m. i Runserydterrängen och hade även lagt in ett elljusspår. Vi fann inte placeringen i hans förslag lämplig och fick till ett reviderat förslag. Under 1975 presenterades detta för markägarna som var måttligt intresserade. En av markägarna ville ha årligt arrende medan Nässjö kommun hade som princip att inte betala några årliga arrenden för elljusspår. Fritidsnämndens ordförande var centerpartist och hamnade då i sitsen att företräda båda sidor. Det enklaste för honom var då att inget hände så slapp han hamna i dålig dager hos någon part. En förläggning av spåret längs "Vattenledningsvägen" öster om Lillsjön kunde inte accepteras av ägarna av Snuggarp. Inte ens om vi flyttade spåret norr ut till Aplakullas marker och bara åkte fram och åter på deras mark.

Under 1977 fick vi dock ett motförslag av ägarna av Snuggarp. Det var att förlägga spåret direkt i anslutning till vägen mellan Trollevi till badplatsen och sedan vidare på skogsvägen till Trollevi för att sedan köra på Trollevi eller möjligtvis på åsen bakom tillbaka till utgångspunkten. Detta var dock kopplat till ett årligt arrende vilket kommunen inte kunde acceptera. Flera möten följde med markägare och kommunen utan att komma någon vart.

Detta var läget i slutet av 1978 då Rune Frostfeldt började skissa på ett "provisoriskt" elljusspår i Lillsjöskogen på kommunens och Klockaregårdens mark. Översiktsplanen visade att skogen skulle bebyggas men när skulle det ske? Var det meningsfullt med ett provisoriskt spår till dess? Gunnar Eriksson som var fritidschef i kommunen undersökte frågan snabbt och i januari 1979 fick vi OK då bebyggelsen lång ganska många år framåt i tiden. Även Peder Claesson i Klockaregården var positiv. Tog klubben bara ned de träd som behövdes tas bort samt körde ut dem till upplag vid en väg så var det OK.

Första budgeten var på 35 000 kr plus klubbens eget arbete. Vi fick ett kommunlat bidrag på 37 000 kr i mars 1979. Den pratiska lösningen var att vi skulle köpa nedtagen gammal belysning från Grimstorp eller Hakarpspojarna. Det var den mycket gamla typen med hängande lampor på elkabel som gungade när det blåste. Problemet med denna lösning var dock att kablarna åldrades och sprack så att metallen frilades och man kunde komma åt strömförande trådar. Elchefen i Nässjö kommun skulle godkänna utrustningen enligt krav från kommunen innan den monterades. Han kunde godkänna det som vi anvisade men han tyckte det var vansinnigt att sätt upp något som snart ände måste ersättas. Ökade vi budgeten med 25 000 kr så skulle vi kunna få en mycket bättre lösning med helt

nya fasta armaturer. Personligen ordnade han ett tilläggsbidrag på 15 000 kr och då accepterade klubben förslaget och beslutade att satsa 10 000 kr ur den egna ganska tomma kassan. Allt skedde nu mycket snabbt våren 1979. Skogen avverkades och körde ut. Mycket hjälp med detta fick vi av Allan Svensson i Måletorp som fortfarande hade en skogsmaskinfirma. I maj var sträckningen på belysningen stakad. Vi funderade på att köpa nya stolpar i stället för begagnade men det kostade 17 000 kr ytterligare. Så det fick bli begagnade och de står där än i dag, 35 år senare, även om del av dem nu är dåliga. Markarbeten för att plana ut marken utfördes genom Grus & Schakt där vår medlem Håkan Johansson var chef. Bark eller spån fick vi hämta gratis i Fintorp eller hos Tores Trä i Örserum. Under sommaren handgrävdes hålen till de ca 70 stolparna i mycket varierande markförhållanden. Inköp av elmateriel fick vi mycket hjälp med av Nässjö Elverk (bra avtal) samt vår medlem Börje Wahlberg (teknisk kunskap). Under september och oktober drags kabel och armturerna monterades, allt med målsättningen att spåret skulle vara klart den 1 november. Spån togs hem och lades i stora högar. Vi lånade traktor och gödselspridare i Aplakulla, spånen lastades på denna och kördes ut samt spreds ut. Många ihärdiga krattor gjorde sedan den sista finputsningen.

Den 9 november 1979, ca ett år efter Runes första idé, så var det invigning av det efterlängtade spåret. Denna skedde från berget vid elljusspåret bakom Scherlings

Hacke. Från Lillsjöstugan fram till invigningsplatsen var marschaller uppsatta. I marschallers och ficklampors sken talade Rune och invigde själv spåret inför ca 200 medlemmar och

inbjudna. Rune ansåg att ingen på kommunen skulle få ta äran av spårets tillkomst genom att invigningstala då han ansåg att de mestadels inte hade engagerat sig alls. När han hade talat färdigt så klippte Börje Wahlberg och Arne Kempe det blågula bandet. Samtidigt sändes en raket upp som signal till att en person att vrida på strömmen i elskåpet vid Snuggarpsvägen. Nästan direkt tändes en ljusgata upp i skogen och alla de närvarande gick ett andäktigt varv på spåret samti-

digt som de upplevde Lillsjöskogen på ett sätt som de aldrig hade gjort tidigare. Efteråt fick deltagarna vandra från elljusspåret i marschallers sken de ca 400 m till Lillsjöstugan där det bjöds på fika. Birger Åberg tackade för Forserums politiker och tack framfördes även av representanter från Fritidsnämnden. Spåret var även efterlängt av de kringboende för över 1 000 kr skänktes av privatpersoner som stöd till klubben. Vi fick också ytterligare kommunalt bidrag så klubben behövde inte satsa några egna pengar på spåret till slut. Slutkostnaden blev ca 85 000 kr.

Att behöva ta sig med pannlampa eller i mörker mellan Lillsjöstugan och elljusspåret var ju inte vad vi önskade. Ägarna av Snuggarp stod fast vid sitt krav på årligt arrende för spår på deras mark. Klubben utgick från detta och gjorde ett avtal med dem om ett visst avtalat belopp om att få sätta upp belysning på denna sträcka. Detta utan att blanda in kommunen. Vi skaffade också elmateriel för egna pengar, ca 6 000 kr. Arbetet gjordes under hösten 1980 och belysningen var klar inför vintersäsongen som kom.

Själva elljusspårsslingan var bara ca 1,8 km. Självklart framkom hela tiden önskemål om att förlänga den så att den blev omkring 2,5 km i stället. Lösningen var att göra en förlängning från Lillsjöstugan mot Snuggarpsvägen, sedan en krok in mot skogen och sedan gå ned till Snuggarpsvägen igen. Denna del ligger mestadels på Snuggarps mark. Efter kontinuerliga kontakter med ägarna där så kom det till en överenskommelse sommaren 1985. Kostnaden bedömdes ursprungligen till 30 000 kr för att växa till 50 000 kr. När kommunen sa nej till ett så stort bidrag så sänktes ambitionen för att klara det hela för 40 000 kr. Detta bl.a. genom flytta över armaturer från den del av gamla spåret som inte behövdes längre, men som var bra att ha som alternativt spår för de som ville prova på skejt, vilket var en nyhet. Arbetet satte igång omedelbart och den 19 januari 1986 tändes belysningen på denna den sist anlagda delen av vårt elljusspår. Vi flyttade aldrig några armaturer utan i stället planterade klubbens medlemmar skog som ersättning för markarbetet. Kommunen kom också att till slut att ge oss bidrag som täckte alla kostnader även för denna utvidgning. Så den enda del som klubben har bekostat är delen från Lillsjöstugan ned till den ursprungliga elljusspårsslingan.

I snart 30 år alltså vårt elljusspår varit i drift, ibland skadat mer eller mindre av stormar men återställt med mycket möda. Många snöfattiga vintrar har gjort att det mest varit promenader och löpning på elljusspåret som det har använts till under senare år. Vi uppfattar det dock som en viktig del i ett attraktivt samhälle att bo i och inte bara något för vår klubb.

Snabba ryck vid skidskyttetävling

Vår klubb hade tillsammans med Nässjö SKI åtagit oss att arrangera en skidskyt-

tetävling för ungdom men även övriga intresserade redan den 30 december förra året. Vid jul så fanns det ingen snö och det var inte heller så kallt så att konstsnö kunde tillverkas. Lösningen var då att det fick bli springskytte i stället. Under de knappa dagar som dock återstod till tävlingen kom kylan och ett antal tappra pionjärer kämpade hela nätterna med att tillverka snö och köra ut den. Så två dagar före tävlingsdagen så kunde vi skifta tillbaka till att det skulle bli en tävling på snö. Totalt blev det 67 anmälda som var lyckliga över att dels få åka skidor på snö och dels få syssla med skidskytte.

Höglands-OL

Vårsäsongen i orientering när det gäller tävlingar har just avslutats. Det gäller skogs-OL. Däremot är det ovanligt många sprint-OL i stads- och samhällsmiljö framöver tills mitten av juni, främst i Västergötland. Veteran-OL pågår till midsommar. Sedan är det inte så långt tills sommarens OL-begivenhet. Det är våra gemensamma träningstävlingar som klubbarna i Höglandszonen anordnar varje år. På dessa finns det banor för alla kunskapsnivåer (dock inga med glada och ledsna gubbar som i Inskolning). Inbjudan om var arrangemanget är finner du på respektive klubbs hemsida samt på internet-sidan Eventor (<http://eventor.orientering.se>). Välj där att se även klubbtävlingar och närtävlingar. Anmälan sker på plats och kostnaden för att delta är 30 kr oavsett ålder och bana. Du måste ha med dig en SPORT-identpinne och kompass. Om du inte har någon pinne att stämpla med så kan du låna en av klubben. Det är inga organiserade samresor till dessa träningar. Vill du ha sällskap så kontakta någon som du känner i klubben. Start får ske mellan 17.30-18.30.

Följande tillfällen finns att välja på:

Ti 23 juni	SOL Tranås
Ti 30 juni	Annebergs GIF
Ti 7 juli	Boxholms OK
Ti 14 juli	Forserums SOK
Ti 21 juli	Inget arrangemang p.g.a. O-Ringen
Ti 28 juli	SOK Aneby
Ti 4 aug	Eksjö SOK
Ti 11 aug	Nässjö OK

Fantastiska Forserum

Forserums Samhällsförening har haft en träff med samhället förening i Lillsjöstugan. Det viktigaste målet med träffen var att finna om det kan skapas något enkelt sätt till informationsutbyte. Detta för att för att få vetskap om alla föreningars aktiviteter så att man kan undvika kollisioner. Så kommer det också att bli med en gemensam kalender på Samhällsföreningens hemsida.

På mötet var också Holger Jonasson från Nässjö Näringsliv AB. Han hade vid genomresa tidigare reagerat på de väl förberedda men obebyggda tomterna på Folkets Parkområdet. Därför hade han sett till att det lördagen den 29 augusti blir en happening på området benämnd "Fantastiska Forserum" med husföretag, kommunen, företag verksamma i Forserum, banker, mäklare m.fl. för att försöka att få hit nya invånare och tomterna bebyggda. Inte minst för att presentera möjligheterna till billigt byggande för Jönköpingsbor som går i hustankar. Mycket kringarrange-

mang för alla kommer att finnas som trolleri, glasservering, häståkning, barnhinderbana m.m. På deras hemsida www.nnab.se/forserum presenteras samhället med filmer, text m.m. vilket uppdateras kontinuerligt så gå in och titta och se hur bra vi har det.

Nyheter i korthet

- Vi kommer att arrangera Forserumsloppet, den avstressade löptävlingen på Forserums gator även detta år. Vi har avvaktat med beslut om datum för att inte kollidera med Karsbo Cup. Eftersom inget datum ännu har presenterats av FIF så har vi beslutat ett preliminärt datum för tävlingen till lördagen den 19 september.
- Tillsammans med Nässjö SKI anordnades en zon-tävling på skidor i Lövhult för ungdomar i början av februari. Tävlingen var utformad som en skicross d.v.s. innehåll diverse moment som hopp, slalom m.m.
- Vi väntar fortfarande på att få tomten vid Lillsjöstugan uppgrävd och Va-anläggningen renoverad. Det blir snart för arbetet måste vara klart och godkänt i början av september.
- Under vintern har tre belysningsarmaturer satts upp på kommunens stolpar mitt emot Trollevi (som vi själva kan tända vid behov) men riktade in mot gårdet. Det har möjliggjort att klubbens ungdomar har kunnat träna kvällstid på gårdet. En armatur är även uppsatt på Lillsjöstugans baksida mot tomten med samma målsättning.
- Vårens tipspromenader är nästan avslutade. Deltagarmässigt har det varit något sämre än föregående år som dock var ett bra år. Många arrangörer av tipspromenader har av någon anledning tappat många deltagare under året av någon oklar orsak så jämfört med andra så har vi klarat oss bra. Inkomsterna från promenaderna är mycket betydelsefulla för klubbens ekonomi.
- I vintras kunde vi konstatera att snön inte räckte till för skidspår på elljusspåret trotsa att grannklubbarna fick till fina spår. Orsaken var för stora träd tätt inpå som inte släpper ned snön. Anläggningskommittén arbetar med frågan och gallringar pågår på kommunens och Klockaregårdens mark. På Snuggarps mark önskas ett 25-tal träd tas ned. Mot ersättning och eget arbete så accepteras även detta men klubben tvekar för kostnaden. Under slutet av 2016 planerar Sydved att slutavverka delar av Lillsjöskogen åt Snuggarp. Då kanske många av dessa träd försvinner ändå. Vi kan då kanske påverka dem att ta med ytterligare träd som vi vill ha bort utan att det drabbar klubben kostnadsmässigt.
- Efter nästan 40 års brukande så har golvmattan i entrén bytts ut av medlemmar. Nu har vi ett ljusare utrymme och med en hel matta.
- Klubben har beslutat att klubbens luftgevär endast får användas i samband med att klubbens utbildade skytteledare deltar.
- Under vintern fick klubben en anonym gåva på 1 000 kr från en privatperson som ville stötta klubbens skidskytteverksamhet. Styrelsen är mycket tacksam för denna uppskattning.